

Nieuwsbrief September 2009

(Dit maal het merendeel geschreven door vrijwilliger Tineke van Beers die tot eind december Machteld vervangt.)

Fujo

Helaas moeten we deze nieuwsbrief openen met een droevig bericht. Fujo is overleden.

Het is misschien niet algemeen bekend, althans ik wist het niet, maar het Sarakasi project heeft behalve menselijke ook drie hondse medewerkers. De drie honden Sali, Simba en Fujo leven in de tuin van het Vrijwilligershuis en zorgen samen met de guards voor de veiligheid van het huis de medewerkers en de vrijwilligers door enorm aan te slaan wanneer een vreemdeling probeert het terrein te betreden. Voor bekenden zijn ze echter heel vriendelijk en speels. Fujo had een week of twee voor mijn aankomst echter een minder prettige ontmoeting met een slang. De slang heeft hem gif in de ogen gespoten waardoor hij blind werd. Begin september zijn we met hem het hele eind naar Arusha gereisd naar de dierenkliniek voor behandeling. Half september ben ik daar nogmaals geweest voor overleg en weer nieuwe medicijnen. Fujo knapte hier echter niet van op. Het gif heeft zijn centrale zenuwstelsel aangetast waardoor hij steeds meer epileptische insulden kreeg. Samen met de blindheid maakte dit dat hij geen "hondswaardig" leven meer had. In de nacht van 16 september werd hij steeds slechter en is hij uiteindelijk overleden, zeer tot verdriet van de guards en de staf.

Jeugdwerker William op cursus

Alle staf volgt al 2 jaar lang dagelijks training in lezen, schrijven in Swahili en/of Engelse taal. Er is daardoor geen staf lid meer die niet kan lezen of schrijven. Daarnaast worden er af en toe vaktrainingen gegeven door ter zake kundige vrijwilligers (EHBO, kinderpsychologie, feedback & communicatie, kinderrechten, HIV/Aids). Als er tijdens het werk tegen kennis lacunes wordt aangelopen kijken we naar wat de staf nodig heeft aan opleiding. Zo ook William. Hij verzorgt de maandelijkse financiële administratie van het kinderprogramma. Dit gaat echter nog met een schriftje en pen. Vorig jaar al vroeg hij of het mogelijk was om dit ook op de computer te doen. Hij heeft toen een tweedehands laptop gekregen waar hij veel op heeft kunnen oefenen. Wat formele lessen in computer, vooral Word en Excel moest nog. Hij volgt nu een computer cursus (van 5 weken) aan de universiteit van Dar es Salaam in Arusha. Elke zaterdag reist hij terug naar Mto wa Mbu om de weekplanning voor de komende week met alle staf en Tineke door te spreken. Een paar dagen na het einde van de cursus is zijn trouwerij ook in Arusha.

Pagina 1 van 4

UNIVERSITY COMPUTING CENTRE LIMITED

P.O. Box 36062
Dar es Salaam
Tanzania
Email: ucc@udem.ac.tz

Tel: 255 (22) 2410645
255 (22) 2410500-Ext. 2720
Mobile: 0764-782120
Fax: 255 (22) 241680

RECEIPT No. 172282
Date 25/08/2009

TIN No. 101-257-517

Received From: WILLIAM F. TITTO

The sum of Shillings/TSh Dollars ONE HUNDRED SEVENTY THOUSAND ONLY

Being a payment in respect of MICRO-APPL-100855

Cash/Cheque No. _____

Shs/TShS 1701000 =

Code(s) 40401

Stamp Duty Composition Agreement: SD/15/08/2004/3

With Thanks
For Director
Computing Centre

Engelse lessen

Zoals al verteld in de vorige nieuwsbrief ben ik begonnen met het geven van Engelse lessen in het project. Dat begon gelijk al goed in de eerste



week na Machteld's vertrek waren een aantal scholen dicht wegens examens en de week daarop was het vakantie. Dat betekende dat alle kinderen de hele dag kwamen zij het met uitzondering van Mohamed en Hassan. Zij



vierden deze maand nog Ramadan en Suikerfeest. Dat betekende dat er veel les gegeven moest worden en dat viel niet mee nu William nog op cursus was. Voordeel was wel dat ik alle kinderen nu wel een beetje kende en een idee heb van hun niveau.

De andere vakken; rekenen, geschiedenis, science etc. worden gegeven door de andere leraren Agnes, mama Flora en straks weer William. Ik heb aan Engels mijn handen vol!

Bezoek Familie Rogaar

Op 9 september stonden ineens Harry en Gerda Rogaar bij het Sarakasi-huis. Ze waren op een



50-jarig huwelijks-safari door Tanzania. Al eerder hadden ze contact gehad met Machteld en een aanzienlijke donatie gedaan.

Die donatie is gebruikt voor de aanschaf van nieuwe leerboeken en onderwijsmateriaal. Heel welkom omdat we toen net voor het schoolvakantieprogramma stonden en een dringende behoefte hadden aan lesmateriaal. Jammer genoeg was Machteld in Nederland maar gelukkig kon Tineke ook een rondleiding verzorgen.

Mooie wandeling

Er zijn hier veel mooie wandelingen te maken en Lucas een van de dagwakers is een goede gids.



Hij wandelt dagelijks twee keer met de honden. Ik ga regelmatig met hem en zijn collega/halfbroer Masiyaya mee, heel mooi door het bos en langs de rivier. Je klimt dan over rotsblokken, langs stroomversnellingen en kleine watervallen. Een deel van het water wordt afgetapt voor bevloeiing van de bananenplantages en andere akkers en voor heerlijk zuiver drinkwater. Het andere deel stroomt verder door naar het wildpark Lake Manyara. Als je ook maar even wat hoger staat op een berg of heuvel kun je goed hoe belangrijk de rivier en de bronnen zijn voor Mto (daarom heet het ook zo, Mto is rivier in het Swahili, Mbu zijn muggen).



De plaats is een groene oase in een verder erg bruine omgeving. In de regentijd kan dat anders zijn heb ik me laten vertellen. De regentijd stelde dit jaar echter niet veel voor en het is overal gortdroog.

Vandaag de 27e zagen we trouwens iets heel bijzonders, ijsvogels wel vijf tegelijk! Deze week lag er ook veel olifantenpoep, mooie grote ballen mest waar de honden graag in rollen. De beesten zelf heb ik helaas (of gelukkig) nog niet gezien.

Een ander mooi wandelingetje maak ik bijna dagelijks, dat is namelijk de zogenaamde "shortcut" naar het centrum. De shortcut is helemaal niet korter maar eigenlijk langer. Het voordeel is echter dat je dan helemaal door de groene plantages loopt en niet langs de weg en het ziekenhuis.



Er is altijd wel wat te zien. Hele mooie vlinders, vogels en soms kleine aapjes. Tevens kun je zien hoe de watervoorziening wordt geregeld. Soms stroomt er bijna niets door een goot, soms is een heel pad overstroomd. Ook is 's middags en 's morgens het licht tussen de bomen met hun grote bladeren prachtig.



Suikerfeest

Ik had het me niet zo gerealiseerd maar in Tanzania is de Islam een belangrijke godsdienst. Hoewel we hier niet aan de kust zitten, is het einde van de Ramadhan, het Suikerfeest, voor iedereen, ook aanhangers van andere richtingen een officiële vrije dag. Het centrum was dan ook gesloten. Vanwege de feestelijke gelegenheid was het maal voor de guards vandaag gezamenlijk in het vrijwilligershuis in plaats van zoals gebruikelijk om de beurt in het centrum. En zo vierde ik dus voor het eerst van mijn leven Suikerfeest met vier lieden die er verder ook niet echt iets mee te maken hebben. Heb nog aan de feestvreugde bijgedragen met thee en koekjes.

Graduation Lake Manyara Secondary School

Vrijdag 25 september was ik uitgenodigd voor een "graduation" van een neef van mama Carolina op de Lake Manyara Secondary school. Eerst gingen we er met een busje heen, de school ligt een aantal kilometers buiten de stad vlak naast de Masaai markt. Het is me niet gelukt



Dit en meer kwam allemaal uit het busje. Zij kwamen ook voor familie.

het aantal inzittenden van het busje te tellen, een ruwe schatting is 25 mannen, vrouwen en kinderen. Gelukkig mocht ik voorin, al leverde dat wel de verantwoordelijkheid op voor het vervoer van de cake.



De ontzagwekkende cake die smaakte alsof ze hem hadden gedroogd voor consumptie.

Verder veel speeches en gedoe net als bij ons. Het publiek was echter zeer gevarieerd. Na de



Marieth, Musa, zijn moeder en broertje en Mama Carolina, kokkin van het het kinderprogramma.

plechtigheid werd er in familiegroepen gepicknickt en feest gevierd.

Vrijwilligersdag TWIGA in Rijswijk

Cees had bij hem thuis een dag georganiseerd voor oude en nieuwe vrijwilligers van Twiga. Je



kon de plek niet missen want hij en Jonathan hadden een reuze spandoek opgehangen vlak buiten de poort. De echtgenote van Cees, Tonny



had allemaal lekkere hapjes en taarten gemaakt en de zon wilde ook nog schijnen. Het was bijzonder om elkaar na een lange tijd weer te zien. Je hebt toch een behoorlijke tijd met elkaar samen gewoond en gewerkt. Er was dus genoeg gesprekstof en er waren ook twee potentiële

nieuwe vrijwilligers. Zij konden meteen horen of Twiga wel wat voor hun was en wij konden ook een beetje kijken of zij wel bij Twiga pasten. Machteld vertelde over de nieuwe ontwikkelingen (o.a. dat we ons eigen guesthouse/lodge kunnen gaan bouwen begin volgend jaar). Yorianne en haar vriend Alex hadden flink aan het Twiga filmpje gewerkt. We konden dus met z'n allen kijken en genieten van de beelden en herrinneringen. Uit diverse reacties achteraf bleek ook dat iedereen het wel gezellig had gevonden. Dank nog voor de streekgebonden lekkernijen door een ieder meegenomen. De familie van Denzen heeft er nog een week van kunnen smikkelen! Tineke was in Tanzania en kon er niet bij zijn, maar heeft de dag er op van Cees al een update gehad.

Via Tineke uit Tanzania een oproep voor een ieder die nog constructie-speelgoed op zolder heeft liggen. We zouden het heel goed kunnen gebruiken in Mto wa Mbu! De kinderen hadden er voor het eerst afgelopen week meegespeeld en waren een uur lang helemaal stil en maakten geen ruzie terwijl er toch maar heel weinig stukjes waren. De zaterdag er op wilden ze weer met dit speelgoed spelen maar met 20 kinderen ging dat niet. Dus, voor wie het nog heeft liggen en niet meer denkt te gaan gebruiken, graag!

